

مردن له دهرگا دهدا

وهرگيراني به دهستكاريه وه
ئهندازيار باوكي ئاسيا

پيداچونه وهي

ماموستا علي خان

١٤٣٧ كوچي

چاپي دووهم

له بلاوكر اوه كاني

مالپهري به ههشت و وه لامهكان

ba8.org

walamakan.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی ماموستا علی خان

کتیبه کهم خوینده وه

والحمد لله رب العالمین زور به سود بوو، هه ستم نه ده کرد
کتیبیکی وه رگیردراو ده خوینمه وه نه گهرچی ماوه یه کی زور
له مال بوو نه مپه رزا ته ماشای بکه م به لام هه رکه هه ندیکیم
خوینده وه سه رنجی پراکیشام و ناچاری کردم هه مووی
بخوینمه وه، نه شوینانه شی ئامازهم پیکردوه با چاک
بکریت، خودای میهره بان به ره که تداری بکاو پاداشتی
خیری هه مولایه ک بداته وه .

والحمد لله رب العالمین

علی خان

پیشه کی

له گهل کیمه !

وته کانم له گهل که سانیک دهست پیده کهم که سستی ئه نوینن له کردنی نویت، دانی زه کات به زیان داده نین، وازیان له قورئان خویندن هیئاوه، دروین کردوته پیشه ی خوین، دایک و باوکیان پشتگوی خستووه، له دین دوور که وتونه ته وه، له دهریای گونا و تاوان نقوم بوون. شه وان به گویتگرتن له موسیقا و ته ماشای فیلم و بیئاگایی ئه خهون و به یانیانیش هر به م حاله وه به خه بهر دینه وه، نویتی به یانیان ئه بیته قوربانی زیندوو کردنه وه و کو بوونه وه ی شه وان، و ته کانم له گهل که سانیک نقوم بووه که ناوی یاریزانه کانی جیهان و روتی له دایک بوونیان له بهر کردووه و ئه وان باش ئه ناسن و له ژیانی پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه له کانی بیئاگان.

له گهل که سانیک بیئاگامه که خه و خه فته یان ته نیا بو دنیای هیچه، قسه کانم بو که سانیک بیدعه چیه که ئیسلام له وان بیزاره و ئه وانیش له ئیسلامه وه دوورن، قسه کانم بو که سانیکه که به دهستی خوین هاوړیکانیان به خاک ئه سپیرن و خوینان له گوړ و مهرگ

بيئاگان، له گهل پياوان و ئافره تانيكمه كه جلوبه رگي جوان و گرانبه ها
ئه پوښن و بيئاگان له جلوبه رگي ناو گورپ.

به لئى، له گهل كه سانيك كه بو ژيانى دونيا توييشوو كوئه كه نه وه و
له توييشووى ئاخيره ت بيئاگان، له توورپه يى به نده كان ئه ترسن و له
توورپه بوونى خوداى زال و به توانا بيئاگان، به گورپ و سزاي گورپ ، به
قيامت و رووداوه كانى ئه و روژه، به حيساب و ته رازوو، باوه رپ و
ئيمان ههيه به لام هه و ئنادهن بو ئه و روژه.

هه وال

ئايا بيستوتته؟؟ كاك..... تووشى رووداوى هاتوچۆ بووه.....

نا!!!

به داخه وه كوچى دوايى كردووه ﴿ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾

بیر کردنه وه و پرسىارى زۆر ئيمه ئه جوئيني و ئيمه به ئاگا

ئه هينيتته وه.....

هاورپيکه م ههفته ي پيشوو، نا، هه ر دويني له گه ل من بوو، سه لامه ت

و ته ندروست، ئيستا له كوويه؟

بیرم کرده وه بیر کردنه وه يه كى قول له و چرکه ساتانه ي که ده خریمه ناو

گۆره وه، له تاريكى و بيدهنگى ئه و ساته، له ترسناكى ته نيایى، له وه ي

که هيچ هاو ده م وهاورازو ره فيقيك بوونى ناييت، له پرسىارى

نه كير و مونكه ر، ئايا ئه توانم وه ئام بده مه وه؟ له قه بر که ده بيته چاليك

له دۆزه خ يان پارچه يه ك له به هه شت، له خانووه جوانه كه م که ئه بييت

جى بهيتم، له خيزانيك که له بیرم ئه كه ن و ژيانى خويان دريژه پى

ئه ده ن به بى من، له نه وه كانم که سامان و پاره كه م چۆن و له كوى سه رف

ئه كه ن.

به لئی! له و هاوړی نازیزانهم که له بهر خاتری ته وان وازم له په رستشی
خودا هیئا، مال و کاتی به نرخی خومم به دلخوشی و گالتو و گپ
و خواردن به سه ربرد.

دوای من چی ته که ن ئایا هموو رپوژیک یادی من ته که ن و منیان
له بیره، بوم ته گرین، یان گالتهم پیته که ن. بیرم کرده و له و مه نسه ب و
مه قام و کوورسیه م که جیی ته هیلم و ته یدهم به که سانی تر، به مال و
ناوبانگیک که له م کورسیه به ده ستم هیئا و سوو دم لی نه بینی.
به منداله کانم که ته مگرته باوه شی خومه و له ته مپروه باوه شی
منیان بو ناکریته و، و پیکه نینه کانیا نایسته و و خوشی و
یاریه کانی ته وان نابینمه و.

بیرم کرده و له و کات و هه لانه ی که به ساده یی به فیرپوم داو سوو دم لی
نه بینی بو ته مپرو، به و هه له ئالتونیانه، که ده بو نویتزم کردبا، رپوژووم
گرتبا، و به و نه وانه ی که ده بو زانستم فیرکردبان به لام فیرم نه کردن،
به حقیق که ونم کرد و به و کوپونه وانه ی که غه یبه تی تیدا ده کراو به و
قسانه ی خوم که نه ده بو بیکه م، به و هه تیوانه ی که ده بو هاوکاریم
کردبان، به لام نه مکرد، به و موسولمانانه ی که ده بو کیشه کانیا ن

چاره کهم به لّام گویم پیڼهدا، به خیزان و کچه کانم که دهبوو حیجاب و ئیسلامم فیّرکردبان و نه مکرد.

به لّی مندالّه کانم، جگهر گوّشه کانم، یا باشتر بلّیم دوژمنی مالّ و سهروه ته کهم که له دوای من هه مووی تالان ته کهن و یه ک دیناری بوّ شادی رّوحی باوکیان ناکه نه خیر ، له وهیه چند جنیویکیشم بوّ بنیرن که بوچی سامانی زیاترم بوّ کوّنه کردونه ته وه، نازانم ئیتر بیر له چی بکه مه وه، له کارانیك که ته متوانی ته نجامی بدهم به لّام ته نجامم نه دا.

به مالّ و سامانیك که به سویندی درو، هه لّخه له تاندن و کلاوات کوّمکرده وه، چهن موسیبهت و موشکیله ی زورم ته حه مل کرد له پیناو کوّکردنه وهی ته و مالّ و سامانه دا، چند سهرماو گهرمام ته حه مول کرد، ئیستا ته وان بیّ هیچ رهنج و هیلاکیه که ته بنه خاوه نی ته و مالّ و سامانه، خوژگه ته کرا ته وانیشیان له گه لّ من دفن کردبا، به هه موو ته و سالانه ی که رّوشتوون، خووله کانیك که ئیتر له بهرده ستم نین، به و گه نجی و هیزه ی که هه م بوو، به مووه رهش و ده موچاوه سافه دره خشاوه که ی گه نجیم، که فریوی ته م شتانه م خواردو واگومانم ته برد که کاتی گه نجیته ی، مردن نایه ته خزمه تم.

شریتی ژیانم له پيش چاوم بوو، هه موو کرده وه کانی خووم ئه بیینی له م
 بیر کردنه وانه بووم له نا کاو داچله کام، به خه به رهاتم، به خووش حالیه وه
 سوپاسی خودام کردوو گووتم، هیشتا زیندووم و کاتم هه یه تا بۆلای
 خودا بگه ریمه وه، تۆبه بکه م له وشتانه ی رابردووم و ئاراسته ی ژیان
 خووم بگوویم به شیوه یه ک که له بیر کردنه وه کانی پی شووم په شیمانی
 نه چیژم.

به دنيایيه وه نهو رۆژه دیت

به لئی نهو رۆژه دیت که پهردهی غهیب له پيش چاوانت لائه بهن،
 فریشتهی مهرگ (ملك الموت) به ههیبه ته وه بو کیشانی رۆحی تو
 داده بهزی، به لئی بیر لهو ساته بکه وه که چۆن پیلوی چاوه کانت بو
 هه می شه بی له سه ریه ک دابنرین وه لاشه و جهسته ی بی جووله و وشک
 بووی (جامدی) تو بو شوینی مردوو شوران بهن نهو رۆژه تو هیچ
 توانات به سه ر لاشه ی خو تدا نابیت، که سانی تر ته تشۆن.

نهو رۆژه دیت که کفنت له بهر کهن و جلی فه خرو فیز و جوانیت له بهر
 دا کهنن و بتخه نه ناو چالیککی تهنگ و تاریک که له ناو گۆردایه،
 راستی لهو رۆژه دا کاره با و رۆشنایی له بیر بکه، هه تا درز و بو شاییه
 بچوکه کانیش به خشت و قور نه گرن و نه بهستن، هاوړی و براو هه تا
 هاوسه ری ئازیزت که له هه موو کاته سه خته کاند له گه لته دا بووه
 به جیت نه هیلی به ته نیا، ته نانه ت له گۆر و جهسته که ت ته ترسیت
 ،دوای نه وه ی چالی قه بره که پر کرایه وه به خو ل هه مووان نه لین خودا
 لیی خو ش بی ت و ته نها خو ت نه مینیته وه له ناو گۆره که، به ته نیا خو ت
 و کرده وه کانت، خو ت و نه کیرو مونکه ر، ته نها خو تی و خو ت.

دوای ئەو، چەند رۆژێك پرسە، هەتا لە کاتی پرسە کەتدا کە بۆ رۆحی رۆشتووی تۆیە باس لە خراپە کاریه کانت و دابەش کردنی ماله کەت دەکری، دوای ئەمە تۆ لەبیر ئەکەن، بەلام تۆ ئیستا بە حال و کردەو وەوێ خۆتەوێ گرفتاری، لێرە ئاگری سوتینەر ئەبینی یان کۆمەلە باخیکی سەوز و دلگیر، ئەگەر خراپە کاری لێرەدا بانگکەریک، بەتۆ ئەلیت خۆت وات لەخۆت کردو ئەمەت بە دەستی خۆت چاند، و ئەگەر باش و چاک بیت خوشگوزەرانی. بەراست، لەو رۆژەدا چ وەلامیکی خودا ئەدەیتەوێ کە دەربارە ی تەمەنت پرسی؟ دەربارە ی زمانت کە شایهتیت لەسەر ئەدات؟

دەربارە ی کردەوێ رەش و پیس و خراپە کانت کە بۆ ریسوایی تۆ پیشان ئەدرین؟

دەربارە ی ئەندامە کانت کە دەست ئەخەنە ناو دەست یهک بۆ شایهتیدان لەسەرت و لەناو بردنت؟

بەلێ ئەو رۆژە دیت، مەرگ دیت و چارەسەر و دەرمانی پزیشک دەربازت ناکا، و هاوار و گریانێ دۆستان و ماله وەتیش هیچ دەوریکی ناییت. هەستە لەخەو، کە خانو و قیلا، پارەو و اسیتە،

رېگر نابن له گېشتنی مهرگ پیت، له وهیه به یانیه کی دی بوونی نه بیت، کی نالیت پیش ته واوکردنی ئەم کتیبه نامریت؟ بگه رپوه بولای کاری چاکه و گوپرایه لی خودا، قورئان نوور و رپوشنایی گوره و نوپیش رپگه ی کامه رانی و خوشگوزهرانییه، ببه خشه به هه ژاره کان چونکه له خه زینه ی دوارپوژدا چاکه ت بو ئەنوسری و هه ل ئە گیری، رکاتیك نوپیشی وهرگیراو بو کامه رانی ئاخیره ت به سه .

ئه ته ویت چه نیک بژیت؟ هه فتا سال؟ هه شتا سال؟ نه وه د سال؟ سه د سال؟ دووسه د سال؟ هه زار سال؟ دوا ی ئەوه چی؟ دوا ی ئەوه مردن و نه مان و دفن کردن، دوا ی ئەوه... قیامه ت.

وه کو چۆن فریشته ی مردن (ملك الموت) هاتووه ته خزمه تی کهسانی تر به هه مان شیوه دیته خزمه تی توش، چونکه ژیان چه نیک به رده وام بیت هه ر به مردن کو تایی دیت، هه مووی ئەمریت، چاکه کاران و خراپه کاران، له خوا ترسان و گوناهاکاران، پاله وانه کان و لاوازه کان ، ترسنوکه کان و بوپرو نه ترسه کان، ئەوانه ی دونیا یان خوشده و ی و ئەانه ی دوارپوژیان خوشه وی، هیمه ت به رزو بی هیمه ته کان، هه مووی

ده مریت:

قَالَ تَعَالَى: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ (٢٦) الرحمن: ٢٦

واته: هه رچی به سه ر پشتی زه ویه وهیه، هه رهه موی له ناو ده چی.

قَالَ تَعَالَى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ آل عمران: ١٨٥

واته: هه موو که سیك بی جیاوازی تامی مردن ده چیژی.

ئه ی بیئاگا، که واته سهیرکه چون هه مووان بۆلای ئه و ئه گه ریینه وه و تۆ

بیئاگای، پیش تۆ که سانیک ئه م ریگه یه ی تۆیان گرتۆته بهر،

تۆ ئاسا به خۆبه زلزانی، به راست خۆبه گه وره زانین به رامبه ر به

کی؟ به رامبه ر په روه رد گارت؟ به رامبه ر ئه وه ی که تۆی له نه بوونه وه

دروست کرد؟ به نوژیئیک که ناخوینی وه کاتیئیک ئه یخوینی به سستی و

له کاتی خۆی لایداوه؟ به کرده وه کانت که هه مووی ریایه؟ به رۆژووویهک

که پارشیوه که ی به حه رام و به ربانگه که شی به غه یبه ته؟ به و

خوشه ویستییه ی که بۆ پیغه مبه ر پیشانی ئه دهیت و کرده وه به

سونه ته کانی ناکه ی؟ به دوعا و پارانه وه یه ک که به زمان ئه یلیی ،

به ئام ناگاته دلّت؟

به راستی به رانه ره که ت گه وره و به ده سه ئاته .

له ناوبهري خوشيه كان (هادم اللذات)

ئه مه هه مان ئه و ساتهيه كه چهندهها جار زانايان قسهيان له بارهيه وه
 كردهوه، هه مان ئه و ساتهيه كه قورئان باسي له دنياي پرووداني ئه كرد

قَالَ تَعَالَى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ آل عمران: ۱۸۵

واته: هه موو كه سيك بي جياوازي تامي مردن ده چيژي.

مردن واته كوئايي هه موو خوشي و لهزه ته كان، كوئايي هه موو رهنج و
 موصي به ته كان، كوئايي هه موو ئوميد هه كان.

واي داني كه فريشتهي مهرگ (ملك الموت) روحي تووي كيشاووه و تو له
 جه نازهيهك زياتر هيچ نيت، تو يان شوشتووه و خه لك و خزمان و مال و
 منال له سهرت ئه گرين، توش گرياني ئه وان ئه بيني و ئه بيستي به لام
 تواناي قسه و جولته نيه و دواي چهند كاژيريكي دي به ره و
 گوړستانت ئه بهن، ئه و شوينهيه كه رقت ليبي بوو وه ليبي راتده كرد،
 به لام قهبر چاوهر يي تويه و ئه و چاله يان ته نيا بو تو هه لكه ندووه،
 يه كه مين شتيك كه ئه كه ويته وه بيرت له و كاته يا ته نيابي و بي هاوده م
 بوونه، ئيتر هيچ هاورييهك نيه له گه ل تودا قسه بكات و تو له گه لي

گالته بکهیت و پېبکهنی، له تهنیشتت دابنیشی و له تهنیای دهرت بیئی، وه بهراستی تهنیایی سهخته وه خراپتر له وهش ئه وهیه ، هه میشهیی بیټ.

به لئی : ته کری و ته توانین ئه م موسیبه تانهی پېشوو ئاسان بکهین، به شیوهیه که له ناو گوږدا ههست به تهنیای نه کهین و له پرسپاری فریشته کان و تاریکی و سزای ناوگوږ له تهنیایا بین، ته وهش کاتیک ده کری که له گه ل خو ماندا بینا و سهروهت بهینه ناو گوږ به و پییهی که باشترین و بالاترین سهروهت و دارایی ئیمانیه و باشترین هاوراز و هاوده م بوونی یه قین و دلنیاییه به ره حمی خودا دوا ی مردن.

ئه مرؤ ته توانی ههر کاریک بته وی ئه نجامی بدهی، ههر تاوانیک بته وی بیکه ی، ههر مالیک که بته وی داگیری بکهیت و کهس ریگر نه بیټ و کهس لیټ نه پرسپته وه، فه رمانی کوشتنی هه ر مرؤقیکی بیټاوان دهرکهیت و کهسیش لیټ نه پرسپته وه، مالی هه تیو و موحتاج به ناحق بخوټیت و کهس نه وی ری به رامبه رت قسه بکات، هه ر تاوانیک بکهیت و کهس حهقت لینه سینیتته وه به لام مردن کوټایی هه موو توانا کانه.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۝١٩﴾ وَنُفِخَ

فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ ۝٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝٢١﴾ لَقَدْ

كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ۝٢٢﴾ ق

واته: وا بیهوشی و سهختی و بورانه وهی مروچی گیانه لا پیش هات،
 نه و جا بیت نه وتریت: نه مه نه وهیه که کاتی خوئی خوئت لی لاده داو
 نه تده ویست دو چاری بیت، ئایا راست نیه؟ (۱۹) پاشان فوو نه کری به
 (صور) دا بو زیندوبونه وهی خه لک، نه و نه فخه کاتی هاتنی نه و
 هه ره شه و به لینه یه که کاتی خوئی خودا له بی پروا کانی نه کرد (۲۰)
 له و روزه دا هه رکه سیك که بو مه حشر دیت دوو فریشته ی له که لدا
 نه بیت، یه کیکیان پیش خوئی داوه و نه یگه یه نیته مه حشر، نه وی
 تریان شایه تی نه دا له سه ری به کرده وه کانی (۲۱) به یه که یه که ی
 بیباوه ران نه لین: بیگومان تو له دونیادا له مه بیئاگا و غافل بویت،
 بیت وانه بو هه رگیز نه م روزه دیت، جا نه وه نیستا په رده ی غه فله تمان
 له سه رت لادا، وه نه مپرو بینایی چاوت تیژه و نه وه ی جار ان نه تده بینیی
 نیستا نه بینیی (۲۲)

ئەگەر بۆلین بە یانی ئەمریت ، چی ئەکەیت؟

ئەگەر سەرۆهت و خانووہ کانی یەك شارت پیبہ خشن ئایا خوْشحال
ئەبیت؟

ئەگەر بتکەن بە حاکی ئەم مەملەکەتە قبوولی ئەکەیت؟
ئەگەر باشترین ساتەکان و خوْشترین بەرنامەت پيشکەش بکەن
دلخوْش ئەبیت؟

ئەگەر باشترین خواردن و خواردنەوہت بۆ ئامادە بکەن ئەبخوی؟
ئەگەر باشترین فیلم و موسیقا بیئن گوئی لی ئەگری؟
ئەگەر باشترین شیوہ و روخسارت پیبہ خشن لە ئاویئە سەیری ئەکەی؟
وای دانی مردوویت، خەلک و نەوہ کانت ئەگرین بۆت.
وای دانی لە شوینی مردوو شوْران خەریکن ئەتشۆن.
بیہیئە پیش چاوت سیدر و کافورت پیدای ئەکەن و بۆنخوْشت ئەکەن.
بیہیئە پیش چاوت جلەکانیان لەبەر داکەندوی و کفنیکی سپیان
لەبەرکردووی.

بیہیئە پیش چاوت تۆیان کردووہتە ناو تابووتەوہ و لە چوارلاوہ
هەلگیراوہو بەرہو گۆرستانت ئەبەن.

بیهینه پیښ چاوت ماموستا نویژی مردنت له سهر ئه خوینیت و وا
له کوټا ته کبیره کانه .

بیهینه پیښ چاوت توښان خستوته ناو قهبره وه و به خشت داتده پوښن .
بیهینه پیښ چاوت خوټ ده کهن به سهرتدا .

وای دابنی ئیستا له تاریکی قه بردای و ته نیا و بی کهس ږاکشاوی .

بیر له و کاته بکه وه که نه کیر و مونکه ر پرسیارت لیئه کهن

دلنیا به رږږیک دیت ته گه یته ته و شتانه ی سهره وه و تاقی ته که یته وه
ههروه کو چوڼ له پیښ تو هاورپیکانت و پادشاکان و به هیزه کان پیی گه شتن
و تاقیان کرده وه، ئیمه هه موو رږږیک له م رږږه ، حه تمیه نزیك ته بینه وه،
ههنگاوبه ههنگاو، سال به سال، مانگ به مانگ، ههفته به ههفته، کاتر میر
به کاتر میر ، چرکه به چرکه ... و له کوټا ییدا پیی ته گه ین .

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ﴾ الجمعة: ۸

واته:

ئهی پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) پییان بلی : ئه و مردنه ی که

ئیوه لیی ږاده کهن و ئه ترسن پیی بگهن، بیگومان هه ر پیتان ده گا .

یەكەم شەوی ناو گۆر

هاورپیی ئەزیزم: تۆ تەنھا دوو رۆژ لەژیانتدا بەسەر ئەبەیت و لەدوو رۆژ زیاتر نیە، شەوی یەكەم لەگەڵ مائەوہ و هاوریكانت بەپیکەنین وشادی و لەش ساغی بەسەردەبەیت، بەخۆشی و سەرخۆشی بەپیکەنین و قاقا. شەوہ كەمی تر، یەكەمین شەوی ناو گۆر، شەویك كە بە ترس و دلەراوکی بەسەری ئەبەیت لەترسی پرسیار و وەلام ، شەویك كە تەنیای و نە خیزانت نە مندالەكانت لەگەڵ نابیت، بەئی ئەوہ یەكەم شەوی ناوگۆرە، شەویك كەپشتی زانیانی رەبانی و گەورەکانی چەماندووہتەوہ و دلیانی هیناوہتە لەرزە، شەویك كەوای لە پەيامبەران و نیردراوانی خودا کردووہ كە خەریکی گریان و گەرانەوہ بن بۆلای خودا بەبەردەوامی، شەویك كە ئەگەر کردەوہ چاکەکانیان وەرنەگرتی بەدبەخت ئەبیت، شەویكە كە داھاتووی ھەمیشەیی تۆی تیدا دیاری ئەکری، شەویكە كە بەیانی ئەو شەوہ قیامەتە و خۆرھەلاتنیکی تری بەدواوہ نایەت.

هه ر وه كو (ابنُ عُمَر (رضيَ اللهُ عنهُما)) دهفه رمووی :

إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ ،

وَأَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ

صحيح البخاري رقم : (٦٤١٦) .

واته : ئە گەر ئیوارەت بەسەردا هات ئەوا چاوه‌ریی به‌یانی مه‌که ، وه

ئە گەر به‌یانیشته به‌سەردا هات ئەوا چاوه‌ریی ئیواره مه‌که ، وه له

له‌ش ساغیت بگره‌وه بو‌نه‌خۆشیت ، وه له ژیانته بو‌ مردنت .

یه کهم شهوی ناو گور، شهوی ترسان یان شهوی ئاسودهیی

شهویکه که ئیتر بانگیژ بو نوئیژی بهیانی بانگ نادات، ئیتر و له ئەمڕۆوه هیچ کات گوئیستی «الصلاة خیر من النوم» نابیت، شهویک که بانگیژی بهیانیه کهی ئیسرافیله و هه رکه بانگی فهرموو ئیسقانه رزیوه کان له گوره کان بهرز ئه بنه وه (زیندو ده بنه وه) و بهرئ ئه کهون بو بهردهم و خزمهتی خودای گهوره.

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَمَجَّعْنَهُمْ جَمْعًا﴾ الكهف: ۹۹

واته : دواي ئه وه له نه فخره دووه مدا فوو به شه پوردا ته کری و هه موو کوئه کهینه وه بو حساب و کیتاب.

به لئ نوئیژ و رۆژوو ته واو بوو، له ئەمڕۆوه پارشیو و بهربانگ کردن نیه.

ئايا تا ئىستا قەبرت بىنيوه؟

ناوى ئەم شوينە قەبرە وە ھەر وەھا گۆرپىشى پىدەلئىن.

ئىرە نىشتمان و مالى ھەموو زاناو نەزانيك، ھەموو دەولە مەندو و ھەژاريك، ھەموو لوتبەرز و لاوازيك، ھەموو پادشا و ژىردەستەيەكە.

ئىرە شوينى پەند و ھەرگرتن و لەناوبەرى خوشيەكانە.

ليرەدا كوتايى ديت بەھەموو پيىكەنين و قاقاكان، وەكوتايى ديت بە ھەموو ھاوارو شەرەكان.

ئىرە شوينى ئەو ميروو و كرمانەيەكە خواردنيان لاشەي مرؤقە.

ليرەدا ئاگرى دۆزەخ و سزا ھەيە.

ليرە بەھەشت و نىعمەتى فراوان ھەيە .

ئىرە جيگەي پەند و ھەرگرتنە و ئاموژگاريكاريكى بىدەنگە.

ئىرە شوينى بىرچونەو و لەبىرکردنى شتەكانەكە ھاوريكانت ليرەدا لەبىر ئەكرين.

ئىرە ئەوشوينەيەكە فەرش و كومبارەكەي خولە، دانىشتوانەكەي برىتين لە لاشەي مرؤقەكان و كرمەكان.

ليرەدا كەسانىك پيويستيان بە يەك ركات نوپژ و پيويستيان بە يەك كردهوي خيەر ھەيە.

ئیره يان مالى ريزلينان يان مال و شويني سزايه .

ئيره کوتا مهنزلگه ي دونيا و يه که مين مهنزلگه ي دوارؤژه .

ئيره کوتايي و ئاخيري هه موو ئاره زووه کانه .

ئيره قه بره ، نه و شوينه ي که نه فره تي ليده که ين و لي ي بيئاگان ،

به لي ئيره گوړه .

به راست تا ئيستا قه برت بينيوه ؟ ئايا تا ئيستا هه ستت به

تاريکيه که ي کردووه ؟ ئايا دهر باره ي ترسناکي ناوگوړ ئاگاداري و هيچ

زانياريت هه يه ؟ ئايا سه رنجت داوه که چهن ته سک و بچووکه ؟ ئايا کرم

و ميرووه کانيت بينيوه ؟ تائيستا بيرت له کرم و حه شه راته کاني ناوگوړ

کردووه ته وه ؟

يادي نه و رؤژه بکه وه که هه موو ئازيزانت فه راموش نه که ي .

يادي نه و رؤژه بکه وه که ته رازووي دادپه روهر ي ئيلاهي داده نريت و

خوت و کرده وه کانت بو نه وي نه بهن .

بيرکه وه ، بيري رؤژيک که پيت نه لين به سه ر پردي سيرات بپه ريوه .

يادي نه و رؤژه بکه وه که به ناوي باوکت ه وه بانگده کريي بو نه وه ي

حيساب و ليپرسينه وه ت له گه ل بکري .

يادی ئەو رۆژه بکهوه که ئیسکه کان لیك جیاده بنهوه و دهنگی ترسناکی
نۆرە ی دۆزهخ دلّه کان رابچه له کینیت و مووه کان سپی بکات.

يادی ئەو رۆژه بکهوه که به تۆزای و پروتی و چاوه کانت ئەبله قن
وهه لدهستیتته وه.

يادی ئەو رۆژه بکهوه که کیتابی کرده وهت داخراوه و سه به به کان
راگیراون وه به تهنیا خۆت ده مینیتته وه به رامبهر پهروه ردگار یکی مهزن،
جه بار و ده سه لالتدار.

بیرکه وه له رۆژیک که بانگ بکری و جگه له تو کس وه لام ناداته وه،
سه رشۆری و لاوازی ئەو رۆژه، ترس و دلّه راوکیی ئەو رۆژه له بیر مه که.
يادی ئەو رۆژه بکهوه که ده رباره ی ته مهنت پرسیارت لیئه کن ،
ئه گهر خودا پیت بلیت من ئەم هه موو چاکه م له گه ل کردی تو چون
سوپاسی منت کرد، چون وه لام ئە ده یته وه؟

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا

نُصْرُونَ ﴿٥٤﴾ الزمر: ٤٥ واته بگه ری نه وه بۆلای خودا وه ندتان و ملکه چی

فه رمانی ئەو بن پیش ئەوه ی سزا که تان بو بی، دواتر له لایهن ه یچ
که سی که وه یار مه تی نادرین.

مه‌رگا (مردن)

مرؤڤ له مردن راته کات کاتيک نه خوښ نه که ویت له ترسی نه وهی نه وهک
 بریت خیرا چاره سهری خوئی نه کات، شوینیک که هه ست نه کات بوئی
 مردنی لیډی نزیکی نابیتته وه، به لام مردن له شوینی تره وه دیت و
 هه رچهن زیره ک بیت مردن له تو زیره کتره، هه رچهن مل نه ستوور و
 پاره دار بیت نه و ئیشی خوئی نه کات، نه و هه رگیز له دهرگای هیچ
 مالیک نادات بو نه وهی مؤله تی هاتنه ژووره وه و هه رگریت، هیچ ریگر
 و دیواریک ریگر نابیت له هاتنه ژووره وهی، وه هیچ جیگره وه و به دیل و
 بژاردهی تر قبول ناکات، که فیلی ناوی، جیاوازی له نیوان بچووک و
 گه وره ناکات، پاره و سامانی مرؤڤ ریگر نابیت له نه نجامدانی
 کاره کهی و هیچ به رتیلیک و هه رناگریت و قبول ناکات، واسیتهی کهس
 و هه رناگری و قبول ناکا.

خوشیه کان له ناو نه بات و کرده وهی مرؤڤ کوټا پی دینی، به راستی
 مردن حقه، میوانیکه بی ئاگادار کردنه وهی خاوهن مال دیته ژووره وه،
 پیکه نینی سهر لیوه کان وشک نه کاته وه، قاقاکان له قورگدا بیدهنگ
 نه کا، کورسی و پوخته کان نه دات به کهسانی دی، ئینسانه کان له

سهرهوت و ماله كهيان جيا ته كاته وه، لاشه كان له جووله ته وه ستييني،
 مله ووره كان سهر شوپر ته كا، هاورپكان جيا ته كاته وه، هوار كه ران و
 بانگ كه ران بيدهنگ ته كا، پرؤگرام و بهرنامه ريژيه كان هه مووي تييك
 ته دا، كو تايي به شهر و خراپه كاري و زور بيژي و سته م ته هييني.

مه رگ راستيه كه من ليى راده كه م، شه ربه تييك كه گونا هكاران و
 گو يرايه لاني خودا تاميان كر دو وه، كاسه يه ك كه نه بي و په يام به ران
 چه شتوويانه، راستيه كه كه دوژ مناني خودا و دوستانى خودا دانيان
 پيدا نا وه و ملكه چ بونه، راستيه كه كه ناكري له بهر چا و نه گيري و
 حسابى بو نه كه يت و ليى رابكه يت.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ﴾

الجمعة: ۸

واته: تهى محمد (صلى الله عليه وسلم) پييان بلي: تهو مردنهى كه
 ئيوه ليى راده كه ن و ته ترسن پيى بگهن، بيگومان هه ر پيتان ده كا.
 به لي، تهو دييت بو بيننت له هه رشويييك بيت، زيندو وه كان له سه ر
 مردو وان ته گرين، ناوى ئينسانه كان له بير ته كر ين، كورسييه كان چو ل
 نه بن و پو سته كان ته گو يزرينه وه بو دواتر، هاورپكان، دراوسيكان،

خیزان و منالەکان بە جی ئەهیلت، دەست و پێ جولاوەکان لە جوولە
 ئەوەستن، جلوبەرگە جوان و سەرنج پراکێشەکان بێ خاوەن ئەمێننەو و
 گەردەلولی مەرگ بەرنامە و ئومێدەکان لە گەل خۆی ئەبات و کیتابی
 کردەووەکان (باش و خراپ) دادەخری.

پەردە دەخریتە لاو و رێگر لادەبریت، ئایەتەکانی قورئان پوودەدەن و
 دینەدی، شیرینی ژیان تال ئەبیت و تالی ژیان شیرین ئەبیت،
 شەمەندەفەری ژیان رادەووەستیت و گەشتی کۆتایی دیت و شوین و
 جیگای تو دیاری ئەکریت و بەلینەکانی خودا دینە دی، روح
 گوێرایەلی لاشە ناکات، بەلی ئەو رۆژە دیت و بە دلنیاپەو هەر دیت.
 ئارەزووەکان لەناو دەچن و نابووت ئەبن، و بیناکان ئەروخین و تیک
 ئەچن و لاشەکان لەژیر خاک داتەپزین و دەموچاوەکان و جوانیەکان
 تیک ئەچن و لاشە بوئخۆشەکان ئەگۆرین بو لاشەپەکی گەنیو و ئەبنە
 خۆراکی کرم و میروو.

له مردووان بپرسن

چيان پيكردن؟ ده موچاوه سهرنج راکيش و نورانيه كه تان چي ليها ت؟
 كوا لاشه نهرم و جوانه كه تان؟ خول و ميرووي گور چيان بهم شتانه
 كرد؟

ددانه سپي و جوانه كه تان كوا؟ چاوه گه وره و مووه بريقه دار و
 پره كه تان كوا؟ بيروكه و سياسه ت و خوينده واري و پوسته كه تان چي
 لي به سهرهات؟ بيدهنگي و هاوار، ته مرو نه هي، زورييژي و زولم و
 سته مي ئيوه كوا؟ دره ختي ميوه دار و جل و بهرگي نهرم و حه ريري
 ئيوه چي به سهرهات، بوي عه تر و بوغوشكه ره كان كه به خوتاندا
 ده كرد كوا؟ جلوبه رگي زستانه و هاوينه ي ئيوه ، دهنگي هاوار و
 قيره ي ئيوه چي لي به سهرهات؟ كوا ته و روزه ي كه ئيوه وه لامي
 سه لامي ئينساني هه ژارتان نه ته دايه وه؟ له كوييه سفره رهنگين و
 رازاوه كانتان كه به ئيشتيها و له زه ته وه ته تاخوارد؟ كوان ته و ژنه
 جوان و نازكه رانه ي كه يارمه تيده رتان بوون و به نهرمي و له سه رخو
 ده ست و پايان بو ته شيلان؟ كوان له كوين؟ ئوتومبيله مؤديل به رزه كان
 كه ته نانه ت رازي نه ده بوون يه ك شوختي بچووكيشي پيوه بيت؟ كوان

خزمان، قهوم و عهشیره ته که تان که شانازیتان پیوه ئه کردن؟ کوان
 دهسته به هیژ و ئاسنینه کانتان که ئیسک و ددانی لاواز و بیتوانا کانتان
 پی ئه شکاند؟ کوان چهك و تفهنگ و مهغزونه پره کانت که به ناحق
 له سهر و لاشه ی ئینسانی بی بهرگری خالی تان ئه کرده وه؟ به راست
 کوا له کوییه ئومید و ئاره زووه کانتان؟ کوا له کوییه!؟

دوورگه‌ی ترس

دونیا به هموو رهنگ و ئارایش و جوانیه‌که‌ی رووی تیکردووین،
 به‌شیوه‌یه‌ک که دین و ئاخیره‌تی خۆمانمان به خۆشیه‌کی کهم و کاتی
 ئەم دونیا فرۆشتوو، خۆشه‌ویستی دونیامان به‌شیوه‌یه‌ک نۆشیوه به
 هموو به‌شه‌کانی له‌شمان و هموو ده‌ماره‌کانماندا رۆیشتوو، دلّمان
 په‌یوه‌ست کردوو به رهنگ و بریقه و ئۆتۆمبیللی جوان و به بینای
 مه‌رمه‌ر، وه به‌شیرینی و بریقه و جوانی کالاکانی دونیا هه‌لّخه‌لّه‌تاین،
 دلّمان به‌ست به خۆشی و له‌زه‌ته‌کانی ئەم دونیایه، ئومیدمان به وه‌عد
 و په‌یمانی دونیا هه‌بوو، له‌گه‌لّ ئەو مۆسیقایه سه‌مامان ئە‌کرد که
 دونیا بۆی لیّ ئەداین، بهو پاروو هه‌رامانه‌ی که ئەمان خوارد
 خۆمانمان له به‌زه‌یی و په‌حمی خوا بی‌به‌شکرد، پی‌شوازیمان له
 گونا‌هه‌کان ئە‌کرد و به‌ره‌و رووی ئە‌چووین، گرنگی زۆرمان به دوونیا
 ئە‌دا، له‌پیناو به‌ده‌ست هیّانی پۆست و پله‌وپایه‌ خوینی مرۆقی
 بی‌گونا‌همان رشت و به خۆشی دونیا هه‌لّخه‌لّه‌تاین، بینا به‌رزه‌کانی
 دونیا، دره‌خت و سه‌وزایی و رووباره‌کانی دونیا، نه‌وه و توانا و پۆستی
 دونیا چاوی دلّمانی کویرکرد به‌شیوه‌یه‌ک که جگه له‌دوونیا هیچمان

نهئدی ، ئەم دونیا ههزارهها گهنج و زاوای لهخودا دوورخستهوه،
 لهناو گوناههکان نقووم بوین، شهیتان ههلی خهلهتاندین، خودا و
 دینه که یمان به گالته جارپی وه رگرتبوو، له پیناو رازیکردنی نه فسماندا
 خودامان له خۆمان توورپه کرد، له پیناو ژیانیکی چهند پرۆژهی ئەم دوونیا
 ژیانیه هه میشهیی ئاخیرهتی خۆمانمان لهناو برد و فهوتاند، له پیناو
 خوشی دوونیا خوشی هه میشهیی ئاخیرهتمان له دهستدا، له پیناو شادی
 و هاویری و نهوه کامان خۆمانمان له شادی دوا پرۆژ بیبهشکرد،
 به داخهوه، زۆر به داخهوه، په شیمانین لهو شتانهی که ده بوو له دونیا
 ئەنجامی بدهین و ئەنجامان نه دا.

تا که ی بیئاگایي !

ئايا تا ئیستا گویت له دهنگی مهرگ هه بووه و قهبرت دیوه؟ دۆست و
 کهس و کارهکانی خۆت به دهستی خۆت ناشتوووه و مهرگی ئەوانت
 بینیه، که چۆن له کۆشکه کانهوه بو گۆرهکان گوێزرانهوه، له پرووناکی
 ماله کانهوه بو تاریکی ناو گۆرهکان، له باوهشی گهرمی مال و منالیان
 بو باوهشی کرم و میرووهکان رۆشتن، له سهه دۆشهکی نهرمهوه بو سهه
 خاکی زبری قهبر گوێزرانهوه، لای ئیوهوه بۆلای مردووان کۆچیان
 کرد، رۆژیک بچۆ بۆلای گۆرهکانیان و هاوار بکه و پرساریان لیبکه،
 دهرباره ی سوپا و داراییه کهیان پرساریان لیبکه، دهرباره ی زمانیان
 لییان پرسه که قسهیان پیئه کرد، دهرباره ی چاویان پرسه که چیژ و
 خوشیان لیئه بینی، دهرباره ی هیژ و توانا، دهرباره ی توورهیی و
 هاواریان لییان پرسه، دهرباره ی زمانی چهور و قسه زانیان لییان
 پرسه، دهرباره ی ته که بوور و خۆبه زلانیان پرس، به دلنیا ییه وه به
 ئاه و په شیمانیه وه ئەلین : ئیمه هه له مان کرد، زهره رمان کرد و
 بیئاگا ماینه وه تا مردین.

که واته هاوړپي ته زيزم ، برای من ، خوشکي من ، کورپي خوّم ، کچي خوّم! تاکه ي له بيئاگاي و دووري له خداوه؟ تاکه ي گوړپرايه لي شهيتان و نهفس کردن، ثايا کاتي ته وه نه هاتووه دلّه رهقه کافمان به تهوبه نهرم کهينه وه؟

قَالَ تَعَالَى: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنْ

الْحَقِّ﴾ الحديد: ١٦

واته: ثايا کاتي ته وه نه هاتووه بو ته وانه ي تيمانان هيناوه دلّه کافمان نهرم بي بو يادي خودا، وه بو ته وه ي که له قورئاندا دابه زيوه. مردن ته نيا يه کجار ديتته خزمهت^(١)، مال، جواني، گه نجی، پوست رپگر نابيت له مردن، سواري شه مهنده فري تهوبه به پيش ته وه ي له ويستگه که دوور که ويته وه.

به و روظانه ي که له ته مهنت روشتووه و ته وه شي که ماوه و خودا پي داوي فريو مه خو، ته وه شي که ماوه هر به م شيويه ده روا، بويه په له بکه نه وه ک خه وتبيت و کاتيک به خه بهر بيته وه که درهنگ بوويت و

(١) مه بهست تهويه ته نيا جاريک ته مریت

کار له کار ترازابیت، چونکه ئینسان که مرد داوای گه‌رانه‌وه له‌خودا
ئه‌کات و گویي له‌م وه‌لامه ئه‌بیت :

قَالَ تَعَالَى: ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾

المؤمنون: ۱۰۰

واته: نه‌خیر، ئه‌وه هه‌ر قسه‌یه‌وه ئه‌یکات، تارپوژی که زیندوو
ئه‌کرینه‌وه له‌مپه‌ریکی گه‌وره‌یان له‌پیشدایه ناتوان بگه‌رینه‌وه بو
دونیا.

که‌واته ئه‌ی هاوړی ئازیزم: هه‌ر ئه‌مرو، نه‌خیر، هه‌ر ئه‌م ساته‌ی
ئستا که ئه‌م کتیبه ئه‌خوینیته‌وه بگه‌رپوه، له‌ دل‌ه‌وه بریار بده و
سووربه له‌سه‌ری و بگه‌رپوه بۆلای په‌روه‌ردگار، له‌و ته‌مه‌نه‌ی که
بیسوود به‌فیروت داوه ته‌وبه بکه، تۆبه‌بکه له‌و تاوانانه‌ی پیشووت
چونکه زۆریک له‌ تۆبه و ئستیغفاره‌کان (داوای لیخوشبوونه‌کان)
پیوستیان به‌داوای لیبوردن کردن هه‌یه.

تۆبه و گه‌رانه‌وه‌ی ئیمه له‌ گه‌روومان ناچیتته خواره‌وه تا بگات به‌ دل،
تۆبه ئه‌که‌ین که‌چی دل‌مان پر له‌ کینه‌یه، تۆبه ئه‌که‌ین که‌چی بیر له
دونیا ئه‌که‌ینه‌وه، به‌ زمان تۆبه ئه‌که‌ین که‌چی دل‌مان ئاگای له‌م

گهړانه وه و توبه يه نييه.خودا له گهډل كه س دوژمنايه تي نييه، هه موو
 نه وانهي كه پهرستشي خودا ناكهن و نه خووشي هيړشي بو هي ناون وه
 له كه مي رزقيان توورهن و خه م و خه فته و كي شه كان نه ويان كوټ
 كړدووه، نه نجامي نه و تووه بووه كه ههر خويان ناشتويانه

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ

كثير ۳۰ الشورى: ۳۰

واته: ههر به لايه كتان تووش بوو نه وه به هو ي كړده وه ي خوټانه وه يه،
 له زوريك له گونا هه كانتان نه بوري و سزاتان نادا له سه ري.

به لي، كه سي عاقل زوو هه ست به شته كان نه كات، تي نه گا، حه قي
 نه كاته وه، فريو ناخوات، نو يژ نه خو يني، رپوژوو نه گري، زه كات نه دا،
 ده ي تو ش نازا به، بترسه له وه ي به م دونيا كه مه ي ئي ستا مه غرور
 بي، نه گهر ناخرين كه سي دونيا تو بيت مردن ههر دي ته
 خزمه ت، نه فسوس و حه سره ت له و رپوژهي كه مردن بگات و توبه
 نه كه ي، نه فسوس بو تو كه بانگ بكر يي بو ته وبه و وه لام نه ده ي ته وه،
 به رپي گهي خودا ناشنا بيت و ته وبه نه كه ي، هيچ عاقل يك له بهر خاتري

دونیا دوارپوژی خوی ویران ناکات، کهواته ههر ئیستا بگه‌ریوه،
 خوراگر و به‌هیز، به‌ئومید و هیمه‌تی به‌رزه‌وه، به‌یه‌قینی کامله‌وه
 بۆلای خودای میهره‌بان و چاوه‌روانی خۆت بگه‌ریوه، دلنیابه
 که‌باشترین کاته‌کانی ژیانته کاتی جیابوونه‌وه و دووریتته له‌گناهه‌وه،
 کاتی دوورگرتنته له‌هاورپی خراپ، وه‌باشترین کاته‌کانت کاتی
 سوجده و رکوعه، کاتی دوعا و نه‌نجامدانی کاری چاکه و قسه‌کره
 له‌گه‌ل برا موسولمانه‌کانت، باشترین کات ته‌و کاته‌یه که‌دوعاکانت
 قبول‌که‌ن، و ناوت له‌لیستی پیاوچاکان و سوپاسگوزاران بنوسن.
 له‌لیستی که‌سانیک که‌چاوی فریوخواردن دا‌بخهن و له‌گه‌ل محمد (صلی
 الله علیه و سلم) و هاوه‌له‌به‌ریزه‌کان ته‌وقه ده‌که‌ن و ده‌ست له‌مل
 یه‌که‌نه‌که‌ن :

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ
 النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾

واته: ههركه سيك گويرايه لي فرماني خوداو په يامبه ر(ﷺ) بي، ده بيته هاورپي نهو كه سانه ي كه خودا چاكه و نيعمه تي خو ي به سهردا رشتوون له په يامبه ران و راستگويان و شه هيداني ريگه ي خوداو ساليحان و چاكه كاران، وه نه مانه ش باشتري هاورپين.

له ليستي كه سانيك كه نيعمه ته كاني به هه شت، (حورالعين) و رووباره كان و جوگه كاني هه نگوين و شير چاو ه پروانيانن، ده كه واته ناماده به، به عه تري ئيمان خو ت بو نغو ش بكه، كراسي ته قوا بپوشه و به ئاوي توبه و په شيماني خو ت بشو و به كرده وه ي چاك خو ت جوان بكه و پشت به پشتينه ي تا عه ت به سته چونكه بينيني په روه ردگار نزيكه.

هه موو چركه و ساتي ك ترسي نه وه ت هه بي كه پادشاي پادشاكان (خودا) داواي تو بكات، جوان و گونجاو نيه كه خو لئاوي و رهنگ په ريو له به رده م نه ودا ناماده بيت و بترسه له وه ي كه به م شيوه و هه بيه ته ت رازي نه بن و قبو لت نه كهن، چونكه تو له كاتي ميواني دوسته كانت به جل و به رگي جوانه وه ناماده نه بيت به لام به بي ناماده كاري به ره و باره گاي خودا هه نگا و نه نيي.

رپیگه که زور مه ترسیدار و ترسناکه و شهیتانه کان له که مینن، کاتی
قیامت نزیکه و تهرازوو دانراوه و پرووداوه گه وره که و زهوی له رزهی
قیامت نزیکه :

قَالَ تَعَالَى:

﴿ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ① وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ② وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ③
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ④ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ⑤ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ
أَشْنَاءًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ⑥ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑦ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑧ ﴾ الزلزلة:

واته:

کاتی که زهوی ته کاندراو کهوته له رزه له رزو جو له جوول (۱) وه هه رچی
باری گران وقورسی هه بوو فریی دایه دهره وه (۲) له و کاته دا مروقی
بیباوه ر به سه ر سورمانیکه وه ئه لی زهوی چیه تی وا
ده کات؟ (۳) له ورۆژهدا زهوی هه واله کانی خوئی به چاک و خراپه وه
راده گه یه نیئت (۴) ئه ویش به هوئی ئه وه وه که پهروه ردگارت وه حی و
فه رمانی کردوه به و زه لزه له یه (۵) له ورۆژهدا خه لکی به په رش و بلاوی

له گۆره کانیان دەرده چن بۆ شوینی حیساب، بۆ ئەوهی پاداشت و تۆلەیی
 کاروکرده وه کانیان پیشان بدری (۶) هەرکه سیك به ئەندازهی کیشی
 وردیله یهك چاکه ی ئەنجام دابی، پاداشته که ی ئەبینیته وه (۷) وه
 هەرکه سیك به ئەندازهی کیشی وردیله یهك خراپه ی ئەنجام
 دابی، تۆلە که ی ئەبینیته وه (۸) .

ئەم ئایه ته ، هه واله له لایه ن په روه ردگارته وه ، تۆ ئەو رۆژه بۆ کوی
 رائه که ی؟ په نا بۆ کام خزم و ناسیارت ئەبه ی وه کام زهویه هه لئه بژییری
 بۆ خوشاردنه وه؟

ئەي نەفس!

چەن هېلاکم لە دەست تۆ، وات لێکردم لەبەر تۆ تەحە موولی کێشەي زۆر بکەم، لەبەر خاتر هەلەکانی تۆ ژيانم لەخۆم تەنگ کرد، لەبەر خاتر پۆشین و تیرکردنی سک و خۆشیهکانی تۆ تووشی رېباو گوناھ و کلاوات بووم، خەو و ئیسراحتەم واز لیبیستم، حەرام و حەلال لەبەر بکەم، شەو و رۆژم ببیت بە یەك، هەست بە سەرما و گەرما نەکەم.

ئەي نەفس، بە گوناھ و وەسوەسە هېلاکت کردم، لە بەزەیی و رەحمی خودا بێبەشت کردم، لەبەهەشتی هەمیشەیی و نێعمەتەکانی خودا و لە رازیبوونی پەروردگار دوورت خستەو، ئەي نەفس، تاکەي، تاکەي، بێکردنەو و تەمەنی ئازیزی خۆم لەپێناو خۆشیهکانی تۆ بەسەر بەرم و لەبەر خاتر تۆ گرفتاری دۆزەخ و سزای خوایی بم، بە گالتەو گەپ، کامەرانی ئاخیرەت لەناو برد، بویتە هۆی ئەوێ که لە کۆکردنەوێ تویشووی پێویست بۆ قیامت جیبمێم و بە ئاگرێک بسووتیم که بەرگەي ناگرم، مەگەر جگە لە گوشت و خوین من چیم، چەنێک توانام هەیه؟ ئەي نەفس! ئەي ستەمکار! ئەي دوزمەنی خودا! بێچارەت کردم، زەلیل و سەرشوێرت کردم، فیری حەسوودی و قسەي

پووچت کردم، وهسوهسهت بو دروستکردم بو ئهوهی ئابرووی برای
 موسولمانم ببهم، وهسوهسهت بو دروست کردم تا گیان له برای
 موسولمانم بسیئم و بیکوژم.

ئای، ئهی نهفس ئه گهر تو نه بویتایه هه موو مرؤقه کان پیکه وه کوک
 و تهبا ئه بوون.

ئه گهر داواکاری و گالته و گهپی تو نه بوایه، دزی و تالانکردن نه ده بوو.
 ئه گهر هیوا و و داواکاریه له راده به دهره کانی تو نه بوایه براكوژی و
 تالان، هه لئه تاندن و کلاوات نه ده بوو.

خوت به موسولمان ئه زانی له کاتی کدا ئیسلام له تو بیزاره؟ چون
 موسولمانیکی که گویت له موسیقا ئه بیت نه ورووژییت و دلت پیی
 ئه کریته وه به لام که لام و قسهی پهروهردگار کارت لیناکات و
 ناتجوولینی؟! په ند و ئاموژگاری ئه بیستی و به ئاگا نایه یته وه، حق
 ئه ناسی و دوای حق ناکه وی، قورئانه کهی خودا ئه خوینیته وه که چی
 دلت وه کو ئاسنه، نویژ ئه کهی به لام له داوین پیسی و خراپه کاری
 ناتگه ریینیته وه؟!

ئۆف، ئەى خۆبهزلزانی مه غروور، له کاروانی چاکه کاران و بهنده پاك و
 بۆ خواسولحاوه کانی خودا دوورت کردممه وه به شیوهیهك ریگه کهم ون
 کرد و هیچ نیشانهیه کی ئەو کاروانه نابینم و نادۆزمه وه، له رهحم و
 بهزهیی خودا بیبهشت کردم به شیوهیهك هه رچی دوعا ئە کهم، هیچ
 کاریگه ری نییه. دونیات شیرین و خۆشهویست کرد له لام به شیوهیهك
 هه رامه کانی له سه ر زمانم تال نین.

په شیمانم، که شوینی تۆ ژیر پیه کان بوو وه من حسابم بۆ
 کردی. تاکه ی؟ تاکه ی ده بیته من ته هه موولی جه ورو سته می تۆ بکه م؟
 ئەى نه فس تۆبه بکه و بگه ریوه بۆلای پهروه ردگارت.

ئەى فه رمانکه ری سه رکه ش، واز له بیفه رمانی بینه و، هیوا و ئاواتی
 بوون به خاوه ن بینا و سهروهت و دارایی له بیرکه ، ئە گه ر کهسانی تر
 ناتناسن ئەوا من باشت ئەناسم ، ئە گه ر ئەلیی تۆبه م کردوو، کوا
 نیشانه ی تۆبه و گه رانه وهت ؟

ئەلیی په شیمانم و تۆبه م کردوو، کوانی فرمیسکی تۆبه و نیشانه ی
 په شیمانی ؟

ئەلئى منم من، تەنیا منم، لە کاتیکدا کە هیچ نیت، هیچ ریز و
پىگەيەکت نيه و بەبى هیچ شتيك خوت بە گەورە دا ئەنئى و
کرده وه کانت له پيش چاوى خەلك بە گەورە و گرنگ پيشان ئەدەيت.

هەرگيز تۆم بۆ رازى نە کراو و هەگيز تير نە بووى.

ئەلئىم: تاعەت و خواپەرستى؟ ئەلئى: بەيانى! ئەلئىم نوپىژى بەيانى؟
ئەلئى: تۆزىك بخەوه، ئەلئىم: خيرو سەدەقە؟ ئەلئى: نيمە، ئەلئىم:
رۆژوو؟ ئەلئى: توانام نيه .

ئەلئىم: جيهاد؟ ئەلئى: ئەمرم! ئەلئىم: مردن و قەبرمان لە پيشە؟ ئەلئى:
هيشتا کات ماوه! ئەلئىم: تۆبە و گەرانەوه؟ ئەلئى: هيشتا زوو، ئاى
لە تۆ، کەى بيت و فرميسكى گەرانەوه و تۆبە بەسەر گوناتهوه بىنم!؟

حالی نقووم بووان

من دهربارهی نقووم بووانی دهریا و ئاو قسه ناکه م، له گهل که سانیکمه که نووقمی دهریای گوناھ و سه ریچین! له گهل که سانیکمه که به سه یرکردنی فیلم و زنجیره شهوان به سه ر ئه بهن و کاتی نویژی به یانی له خه ودان، له گهل که سانیکمه که له مزگه وته کاندای پروومته و توئیلیان به سوجه بردن و پشتیان به رکوع بردن هیلاک ئه کهن ، به ئام له دهره وهی مزگه وته کان هاوکاری شهیتان، له گهل که سانیکمه که ناوی هونه رمه ندان، ئه کتیره کان، سه ماکه ره کان و ئافره تانی گورانیبیژانیان له به ره، به ئام له ناو و نازناوی رابه ری مرؤقایه تی و ژیاننامه و هاوه ئانی و خیزانه کانی بیئاگان!

ئەي داماوي نقووم بوو له گوناھ، تو کيي؟

ئايا ئەزانی تو سەرپيچی خودايهك ئەكەيت كه سەرەتا و كۆتاييه، بههيز و بهتوانايه و هيچ كاريك بهبي ئيزني ئەو پروونادات، ئەي لاوازي بيوانا تو سەرپيچی خودايهك ئەكەيت كه ئەو پاشاي بهتوانا و به دەسه لاته.

ئەي خۆبهزلزانی مەغرور بترسه له وهی كه خوا قسه كانت ئەبيستی و شوينه كهت باش ئەزانی و شكايه ته كانت ئەبيستی و ئاگای له هه موو شتيكي تويه :

قَالَ تَعَالَى: ﴿يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ البقرة: ۷۷

واته: بيگومان هەرچی له دلا ئەيشارنه وه و هەرچيش ئاشكرای ئەكەن، خودا ئەيزانی.

سەيره كار و كرده وه ناشرينه كانت له بهنده كان ئەشاريته وه به لام له خودا كه بهرپيوه بهر و پهروه ردگاری بهنده كانه شهرم ناکه ی ؟ قسه و چاودیري و بينيني بهنده كان به گه وه رائه گری و چاودیري خودا به كه م نرخ ئەزانی، به پاست ئەگەر ئەو ليت تووره بيت له ژير كام ئاسمان

دائەنیشی، له کام زهوی جیگه و شوینت ئەبیتەوه، وه له کوی ئەمین و

پاریزراو ئەبیت؟

مه گهر ئەو نه بوو له نه بوونه وه دروستی کردی، جلوبه رگت له بهر نه بوو

جلوبه رگی له بهر کردی، برسی بوویت تیڤی کردی، تینوو بوویت ئاوی

پیدای؟

ئە ی چۆن نیعمه ته کانی به پینه زانین و بیباوه ری وه ئام ئەدهیتەوه،

پاداشت و به خششه کانی به گوناھ و سه ریچی وه ئام ئەدهیتەوه؟

له سه ر مولک و زهوی ئەو، له ژیر ئاسمانی ئەو ئەژییت و له کەش و

هه وای ئەو و له سفره ی ئەو ئەخۆیت و ناشو کری و سه ریچی ئەو

ئە کهیت؟

پیئه کەنی، دلخۆش و سه رقالی، به ژیان و گالتە و گه په وه مه شغولی و

له بان سه ریشته وه خودا و په روه ردگارت تووره و نارازییه؟ ئایا رازی

ئەبیت له ناو مولک و مالی تو پلانگیڤی بکه ن و تو ئارام بیت؟ به ئام

خۆت له ناو مولکی خوداکهت خه ریکی گوناھیت و به گوناھه وه

مه شغوولیت. گوناھ ئە کهیت و ئومیدت به ره حمی ئەوه:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

واته: ئاخو ئهوانه ی که بروایان نیه و تاوانیش ئه نجام ئه دهن پیمان وایه، وه کو ئهوانه یان دا ئه نیین که بروایان هیئاوه و کاری چاکه ئه نجام ئه دهن "هه رگیز شتی وانابی"، وه پیمان وایه ژیان و مردنیان یه کسانه، به راستی ئه و دادوه رییه ی ئه یکه ن خراپه.

ئایا نازانی که مردن رووح کیشانی هه یه، گوڤ تاریکه، ته رازوو دیقه تی هه یه و هه شریش زور ترسناکه و تو له م دنیا له ئیمتیحان و تاقیکردنه وه ی خودادایت، هه موو تاقیکردنه وه یه کیش دهرچوون و که وتنی تیایه؟ وانه زانی ئهوانه ی که گوناھ ناکه ن توانای ئه نجامدانی گوناھیان نیه؟ ئه گه ر ئه مرۆ نه گه ریته وه ئه ی ئیتر که ی ئه گه ریته وه؟ ئه و رۆژه ی که به توه ی بگه ریته وه و نه تتوانی؟ ئه و رۆژه ی که بلیی:

قَالَ تَعَالَى: ﴿ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ الْمُؤْمِنُونَ

واته: پهروه ردگارمان له م ئاگره دهرمان بینه و بمان گیڤه وه بو دنیا، ئه گه ر ئه مجاره ش گه پراینه وه به بی بروایی، ئه و به راستی ئیمه سته مکارین.

ئه وکات وه لآمه کهت ئه مه ئه بیټ :

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قَالَ أَخْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴾ (١٠٨) المؤمنون

(خوای گه وره له وه لآمیاندا به تو وره بییه وه) ده فهرمویت: بی دهنگ بن و ده متان داخهن، قسه شم له گه لدا مه کهن.

ده مت داخه و بی دهنگ به! گه رانه وه نییه. دنیا زوو و خیرا ده گوزه ریټ، مالی دنیا تیائه چیټ و نامینیټ، پاداشت و هرده گیریټ بو ئه و کاره باش و حه لآانه ی که ئه نجام دراوه و سزاش ئه دریتیته وه له سهر ئه و حه رآمانه ی که ئه نجام دراوه، مندآله کان گه وره ئه بن و گه نجه کانیش پیر ئه بن و ئه مرن.

دنیا زوو یان درهنگ ههر ته واو ده بیټ ، به خو شی یان دلته نگی و ناخو شی، به گویرایه لی یان سه ریچی، به هه ژاری بیټ یان ده ولله مهندی ههر ده گوزه ریټ، دنیا وه کو مه مه ریکه نه ک مالی مانه وه ی هه تاهه تایبی، ههر که کفنیان له بهر کردی و نامه ی کرده وه کانت داخرا هه موو ئاره زوو ده دنیا یه کانت و سامانه کهت به جی ئه مینی، ههر که پیلوه کانت داخرا قه بر پیټ ئه لیټ : من تاکه مالی تاریکی تو م

ئەگەر بەخوایەرەستی و ئامادەکاریهوه هاتووی بەخیر بییت و سلاوت لیبى وه ئەگەر بەسەرپیچی و گوناھهوه هاتووی وای بۆ تۆ.

کە بەلای گۆردا تیبەر ئەبیت گۆر بە زمانیکی نەبیستراو ئامۆژگاریت ئەکا بەلام تۆ نایبیستی، دۆستانت ئەخەیتە سەرشان و لەناو قەبر ئەیانیزیت و فرمیسک بۆ لیجیا بوونەوه و دابراو لییان ئەرپیژی بەلام خۆت هیچ پەندی لى وه رناگری.

بۆ ئەنجامدانى کاره کانت بهیانی زوو لهخه وهه لدهستی بهلام بۆ به ئەنجامگه یاندنى فهزى خویى هه لئاسى، له موراقه به و چاودىرى بهنده كان ئەترسى بهلام له موراقه به و چاودىرى خودا هیچ ناترسى، کاره تايبه تیه كانى خۆت به وردى به ئەنجام ئەگه یه نى بهلام هه رکه وه ستای بۆ نوێژ خه یالت ئەروا، شوین و مالى دونیات ئاوینه کارى و رهنگا ورهنگ ئەکهیت و له چاککردن و جوانکردنى مالى دوارۆژ و قهبرت بیئاگای.

له دۆزهخ ناترسى، له بى ئیمان بوون پیش مردن، له ئاخیره شه رى، له رۆژیک که دل و زمانت خیانتهت لیبکه ن و بته وى له سه ره مه رگدا شایه تومان بلێى و دووباره ی که یته وه و نه تتوانى، له ريبا و گوناھ که دیواریک دروست بکه ن و بنه دیواریک له نیوان تۆ و وشه ی یه کتاپه رستى.

ناموژگاری عومهری کوری عبدالعزیز و ناموژگاری بائول

رؤژیک عومهری کوری عبدالعزیز له گورستان ئه گهرايه وه رپوی کرده
 دؤسته کانی و گووتی : قهبر شتیکی وت ئایا ئه تانه ویت بؤتان
 بگیرمه وه؟

ئه وانیش وتیان به ئی، فهرمووی : قهبر وتی کفنه کان شیبوونه وه و
 لاشه کان پارچه پارچه بوون، خوینه کان وشک بوونه وه، گوشتی
 مروقه کان خوران، مستیله کان له دهست و مه چهك جیابوونه وه،
 مه چه كه کان له لاق و ساقه کان له ئانیشک و ده فهی شان جیابوونه وه،
 بربره کان شان، دنیا که می ماوه و دهسه لاتداری ئه م دنیا زه لیل و
 گه نجه کانی پیر ئه بن و زیندوو ه کانی ئه مرن، چه ندین جهسته ی
 ته ندروست و جولآو، ده موچاوی گهش و نورانی و زمانانی وتارییژ
 ئه مرؤ له ژیر زه وین، له ژیر سه ده ها ته ن خاکدا خه وتوون و بو ئه و
 کاتانه ی له ده ستیان چوو ه ده نالینن و په شیمانن.

زؤریک له ده وه له مهندان پیوستیان به خیره که له دنیا کردییتیان،
 له جیاتی فهرشی ئاوریشم چینیک له خؤل و بهرد راخراوه.

رۆژيک هاروونه رهشيد داواي ئامۆژگاري و نهسيحهتي له بالول کرد،
 بالول وتی : کوا بابا پيرانت له کويين؟ کوا کۆشکه کانيان له کوييه؟
 له کوييه قهبره کانيان؟

هاروونه رهشيد وتی : ئەمه کۆشکه کهي ئەوانه و ئەوهش قهبره کانيان.
 بالول وتی : ئايا ئەم کۆشکه ههچ سوديک بهم قهبرانه ئەگهيه ن.
 خۆزگه له جياتي ئاوه داني ئەم کۆشکه، قهبره کانيان ئاوه دان ئەبوو.

ئەي دانراوی ناو گۆر، وه ئەي مرۆقی بیئاگا

که خرایته ناو گۆره وه پیت دهوتریت: ئەي نه وهی ئادهم کوا گویت که بیستی؟ کوا چاوت که بیینی؟ کوا زمانت که زمان دریژی بکهی؟ مال و دارایه کهت چی به سه رهات؟ تو دونیات کو کرده وه یان دونیا تو کو کرده وه؟ تو دونیات تهرک کرد یان دونیا تو تهرک کرد؟ له خاک دروست بوویت و گه رایته وه بو خاک، به بی گوناھ له دایک بوویت و به باریک گوناھه وه مردی، به لاوازی و بیتوانای و گریانه وه هاتیته دونیا وه و به لوتبه رزی و غوروور له دونیا رویشتی.

ئای مرۆقی ئازاد و عاقل له بهر خاتر چ که سی گۆر و سزاکه ی له بیر ئە کهیت؟

له بهر دوستان و هاوریانی خراپ و بهد که گۆره که یان له وهی تو جیايه و به جیت ئە هیلن؟

له بهر خاتر دوورووان و زیناکه ران، سته مکاران و ریاخوران، نوێژه که ی خۆت ئە فه وتینیت!؟

قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿۸۳﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿۸۴﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ

إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصُرُونَ ﴿۸۵﴾ الواقعة

واته:جا بۆچی کاتی گیانی یه کیکتان گه شته گهروو(۸۳)ئیوهش سهیری نه کهن چۆن گیانی دهرئه چی(۸۴)وه ئیمه نزیکتین لییه وه له ئیوه، به لام ئیوه فریشته کان نابینن.

ئه مه مردنه له ناوبه ری چیژو خوشیه کان (هادم اللذات)، جیا که ره وهی کۆمه له کان، هه تیو که ری کچان و کوران، رۆژی لیکترازان و جیا بوونه وه. رۆژی هاوار و بیدهنگی، رۆژی گریانی ئه وانهی که ئه گرین و رۆژی شادی شادی که ران، رۆژی سزا و تۆله سه ندنه وه، رۆژی پاداشت، رۆژی حیساب، رۆژی سه خترین کاته کان، نه جات یان تۆله، رۆژی له ت بوونی جگه ره کان، رۆژی رزگار بوون یان گیرۆده بوون، ئای چ رۆژی که رۆژی مردن؟!

که واته تی کۆشه، چونکه پرسه که مه ترسیداره و ریگا که دریژه و دوژمنه کان زۆرن و دۆسته کان که من، رۆژی که تۆماری کرده وه کان ئه پیچریتته وه و تهرازوو داده نری و دهست و پییه کان ئه که ونه له رزه،

ئای چهند به دبه خته ئه و که سه ی ئه م رۆژه فه رامۆش بکات و ببیته
بهنده ی ئاره زووه کانی، بهرده وام بیته له گوناھ کردن و بیری بچیت که
له تاقیکردنه وه دایه و کاتییک بیته وه هۆش که درهنگ بووه و
عوزره کان قبول نا کرین و هه له کان (فرسه ته کان) ناگه ریینه وه.

داستانی ماسییه بچکۆله که

ئه لێن: رۆژیك ماسییهك ئامۆژگاری به چکه کهی خۆی ئه کرد و ئه یگوت : دایکه کهم، هه رگیز له سه ر پووی ئاوه که و نزیك که ناری ده ریا مه له مه که، چون له ویدا بونه وه ریك به ناوی ئینسانه وه هه یه، ئه وان به تۆر ماسیه کان راو ده کهن و که بردیانه ماله وه زکی ئه درپن و خوی و به هاراتی پێدا ئه کهن و به رۆنی گهرم سووری ئه که نه وه یان ئه یکه ن به شیش و له سه ر ئاگر ئه یبرژینن، ماسیه بچکۆله که گوئی به م ئامۆژگاریانه نه دا و خوی گه یانده که ناری ده ریا ، چه ن ساتیک دوای ئه وه خوی له تۆری راوچیه کان بینیه وه، که له ئاوه که ده ریان هینا و له ده ریا که جیا بوویه وه به ملاو ئه ولادا خوی فری ئه دا و هه موو ئامۆژگاریه کانی دایکی به راستی و واقیعی بۆ پوون بووه وه، درپینی سکی، خوی و به هارات، رۆن و سیخ و ئاگر و برژاندن.

به لێ: به سه رهاتی ئینسانیش ریك به م شیوه یه یه، پیغه مبه ران و پیاوچاکان ئینسانه کان له رووداوه کانی دوای مردن ئاگادار ئه که نه وه که چی ئینسان تۆبه ناکات، به ئام هه رکه مردن و رۆشتن بۆ به رزه خ

ئەوکات ئەوشتانەى کە پيغەمبەران له دونيا ئاگادارى ئەکردنەوه لىيى
بۆيان روون ئەبيتهوه و دلىيا ئەبنهوه.

هه موو دهستپيكيك كوتاييه كى ههيه و هه ر ژيانيك مردنيكى
به دواوهيه، دهى كه واته بخوينهوه و دلىيا به له وهى كه ئەمریت و له ناو
مال و كۆشكه وه بۆ ناو سكى گۆرت ئەبهن.

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَيِنَّمَاتُ كُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ﴾ النساء

واته: دلىيا بن مردن هه ر پيتان ئەگات، ئەگه ر له ناو كۆشك و قه لای
سهخت و قايميشدا بن.

کوټایي

وهرگير: پاش سوپاس و ستايشی خودا نه ئيم

برای من ، خوشکی خوم

با چيتر کاتي خومان به فيرو نه دهين و ههر ئيستا بريار بدهين و خومان
بو کاتي مردن ناماده بکين و ههر کاريک باشه بو دواي مردن نه و
کارانه بکين .

با چيتر واز له قسه ي خه لکی بينين و خودا له خومان رازي بکين ،
چونکه هيچ کسيک نه يتوانيوه هه موو خه لکی رازي بکات تا کو ئيمه
بتوانين رازيان بکين .

به ريزم :

با چيتر خومان هه لنه خه له تينين و بگه ريينه وه بو باوه شي ئيسلام و
ژيان يکی دينداريانه به سه ره رين ، باوه ر بکه ژيان يک که هه ميشه خودا
و مردنت له بيرييت زور خو شتره له ژيان يک که دووربيت له يادي خوداو
مردن .

تەزىزم :

سەيرىكى داپير و باپيرت بکه، سەيرىكى دايک و باوکت بکه ! ئىستا
 تۆزىك بوەستە و واز لە خویندنە وە بىنە و بىر
 بکه وە..... بىر بکه رە وە لە وەى رۆژىک لە رۆژان تەوانىش لەم
 تەمەنەى ئىستای تۆدا بوون و ژيانى ئاسايى خويانىان بەرى
 تە کرد، بەلام ئىستا لە کوين !؟ رومەتتىكى ساف و جوان و هيزىكى
 وەك و ئىستای تۆيان هەبوو ، کەچى ئىستا چۆن؟ ئىستا پشتيان
 چە ماوە تە وە و رومەتيان چرچ و لۆچ بوو ، قز و پرچيان سپى بوو ، وە
 بىر بکه وە کە ئايا باوک و دايكى (باپيرت، داپيرت) کوان؟ چيان لىهات؟
 رۆشتن بۆ کوى؟ ئايا تەيان توانى نەچن و لەژيان بىنە وە ؟!
 لىت تە پرسم ئايا تۆش پير نابى "تەگەر خودا تەمەن بدا" ؟!
 ئايا رۆژىک لە رۆژان تۆش ناگەيتە تەمەنى تەوان و نابيتە دايک يان
 باوک دواى تە وە داپير يان باپير؟ بىرىک لە چەند سالىكى پيش ئىستای
 خۆت بکه وە (۱۰ سال يان ۱۵ سال يان....) کە مندالىكى جوان و
 قسە خۆش بویت بەلام ئىستا چى !؟

بزانه که ژيان و دونيا چاوه‌رپي کهس ناکهن و کاتيش رپیده کات،
 ئەوهی که ئەگۆرپیت دەم و چاوه‌کانه وه سه‌رکه‌وتووترين دەم و جاو
 ئەوهیه که خۆی بو مردن ئاماده بکات .

هه‌ندی جاريش شه‌یتان به‌نده‌کان فریو ئەدات و پيی ئەلیت : تازه
 خۆئاماده‌کردنی چی بو مردن، تو گوناهباری و تازه خودا له‌تو خوش
 نابي، و تو چی و چیت کردوه و لیخوشبوونی خودا بو‌تو نیه !
 ئەزیزم :

خوداو په‌يامبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) مژده‌یان داوه به‌و که‌سانه‌ی که
 گوناهبارن و ته‌وبه‌ ئەکه‌ن که لییان خوش بن، و دەرگای ته‌وبه‌ کراوه‌یه‌و
 خودای گه‌وره‌ زۆر دلخۆشه‌ به‌ گه‌رانه‌وه‌و ته‌وبه‌ی به‌نده‌که‌ی، بۆیه
 بگه‌رپۆه‌و چاکه‌ بکه‌و ژيانی ئاسایی خۆت به‌رپیکه‌، ئیسلام و دینداری
 هیچ رپیکر نیه‌ له‌به‌رده‌م ژيانی ئاسایی توو ئەو شتانه‌ش داوات لی
 ئەکات له‌ سوودو قازانجی خۆته‌.

بویه برای من : واز له له که دارکردنی ئابرووی خه لک بیینه خۆت خوشک و دایکت ههیه ، وازیینه له دووبه ره کی و شوینی سوننهت بکهوه و وازیینه له شوینکه وتنی شه خس و کهسه کان، به شوینکه وتنی کهس دهست خۆشی دونیایت دهست ئه کهوی و به شوینکه وتنی سوننهت دهستخۆشی ئاخیرهت و سهرفرازی ههردوو دونیات دهست ئه کهویت، به راستی ریگه ی راستی ئیسلامهتی پروونه بو کهسیک بیهویت و بخوینیتهوه ، خوشکی من وازیینه له خۆرازاندهوهی ناشهرعی و برۆ هه لگرتن و له بهرکردنی جلی تهسک و سفور، مه لئ جارێ زوو خوشکه کهم کی ئه لئ ئه مینیت، مه لئ دل حسابه ، چونکه ئه وه ئه مری خودایه ، ئاخر پیم نالیی بو جلیکی شهرعی له بهر ناکه ی؟ ئایا له بهرکردنی جلی شهرعی ئه وه نه قورس و ئهسته مه ! بو کی خۆت ئه رازیینتهوه !

ئایا تا ئیستا کهسیک هاتوه و دهست خۆشیت لیبکا ! به لام به له بهرکردنی جلی شهرعی دهست خۆشی خودا به دهست ئه هینی ! به راستی ریگه ی راستی ئیسلامهتی پروونه بو کهسیک بیهویت و بخوینیتهوه .

له کۆتايدا :

داواکارم له خودای گه وره که هیدایه تی من و ئیوهش بدات و بمانخاته
 سه رپیگه راسته که ی خوئی و دینداریمان له لا خوشه ویست بکات، و ئه و
 کاته بمان مرینی که خوئی لیمان رازیه و له به هه شتیشدا له گه ل
 په یامبه ران (عليهم الصلاة و السلام) و هاوه ئان (رضي الله عنهم) و
 پیاوچا کاندا کۆمان بکاته وه و، شه ره فی بینینی خویمان پی به خشی و
 له و که سانه بین که ئاوی که وسه ر به دهستی رسول الله (صلى الله عليه
 وسلم) ئه خوئه وه .

له دوعای خیر بی به شمان مه کهن

ئه ندازیار باوکی ئاسیا

(٢٠١٥ / ١ / ٣٠)

که لار